

HLADANIE POKLADU – prvý ročník je za nami!

Leto sa skončilo, poklad sme našli, výhercov vyžrebovali a ceny odovzdali. A tak nastal čas obzrieť sa späť za našim prvým ročníkom **Hľadania pokladu**.

Na začiatku bola jednoduchá myšlienka – **vyplniť deťom čas počas leta, zabaviť ich, preveriť ich vytrvalosť a trochu potrápiť ich hlavičky**. Každý pondelok na nich čakala nová indícia. Nebola však napísaná úplne jasne. Boli to veršované hádanky, nad ktorými bolo treba chvíľu premýšľať, hľadať súvislosti a potom sa vybrať na správne miesto. A práve miesta boli možno najväčším pokladom celej hry.

Všetky indície zaviedli pátračov na miesta v našej obci a jej okolí, ktoré **prešli pozitívnou zmenou** alebo sú niečím výnimočné. Keďže toto leto v obci prebiehala výstavba chodníkov, mysleli sme aj na bezpečnosť malých pátračov. Preto sme ich počas stavby nasmerovali na iné miesta a pátranie mohlo bezpečne pokračovať.

Prvá indícia zaviedla pátračov ku **kaplnke** – na miesto, ktoré domáci dobre poznajú, no možno nie všetky deti. Miesto posledného odpočinku jednej rozvetvenej rodiny je zároveň miestom absolútneho pokoja. Miestom, kde sa dá na chvíľu vymaniť z každodenného zhonu, načerpať energiu a pozrieť sa na okolitú krajinu. A tie **360-stupňové výhľady na okolité hory, kontrast žltých polí a zelene hôr**, sú jednoducho nádherné.

Druhé pátranie smerovalo ku **kostolu** – neodškriepiteľnej dominante našej malej obce a zároveň našej najstaršej budove. Ďakujeme pánovi farárovi, ktorý vybral miesto, indiciu ukryl a pridal aj podporné slová pre našich pátračov. Deti mohli preskúmať okolie, ale aj nahliadnuť dovnútra. Možno sme tak všetci na chvíľu upriamili pozornosť na stavbu, okolo ktorej dennodenne chodíme, a predsa niekedy prehliadame jej krásu.

Tretím miestom bola **verejná obecná kompostáreň**. Tú sme vybrali z čisto praktických dôvodov – keby náhodou niekedy babka, dedko alebo rodičia poslali pátrača do kompostárne, aby sa nám cestou nestratil.

Štvrtá indícia zaviedla deti na **obecné ihrisko**. Okrem nového športoviska s cvičebnou zostavou pre celé telo a detských prvkov, ako je kolotoč či hojdačka, tam však bolo niečo, čo naozaj stálo za pohľad – **dokonale zelený trávnik**. O takýto nádherný a zdravý trávnik sa starajú nadšenci okolo futbalu a ich práca je naozaj vidieť. Tá syta zelená farba priam láka vyzuť si topánky a vychutnať si jeho mäkkosť. Široko-dáľeko taký trávnik nemajú, najmä, ak je vonku stále 35-40 stupňov.

Ďalšie kroky pátračov viedli ku **knižnej búdke v centre obce, v parku**. K nej sme pridali päť výrazných červených ležadiel, ktoré vidno už z diaľky a možno práve ony vás nalákajú zastaviť sa a v tieni korún starých líp, otvoriť knihu a na chvíľu si oddýchnuť. Park sa nám postupne zmenil a zväčšili sme plochy, ktoré sú prístupné a majú zmysluplné využitie. Nie je to len miesto, kde kosíme trávnu.

Potom prišiel na rad **obecný úrad – centrum, srdce obce**. Po kompletnej rekonštrukcii sa zmenila nielen samotná budova, ale za posledné roky aj jej okolie. A tak sme sa pri pátraní mohli pozrieť na miesto, ktoré je súčasťou každodenného života obce a ktoré sa postupne mení spolu s ňou. A meniť sa aj bude, už čoskoro pribudne výsadba okolo nových chodníkov.

Jedna z indícií zaviedla pátračov aj na miesto, kde bola dlhé roky **čierna skládka**. Po odstránení náletov, odpadu a úprave terénu tam dnes rastie trávnik, hranice obecného pozemku zvýrazňuje výsadba hrabov a uprostred vzniklo malé miesto s lavičkami pre unavených chodcov. Bývalá skládka sa zmenila na **kus prírody len kúsok za dedinou**. Blízkosť cyklotrasy, zvuk potoka, spev vtákov z neďalekého orecha a časom aj zelená strecha z vistérie vytvorila miesto ako stvorené na oddych po prechádzke. Možno práve toto miesto je krásnym dôkazom, že aj niečo, čo bolo celé desaťročia problémom, môže dostať nový život.

A samozrejme **kultúrny dom**. Nie iba preto, že pred ním máme čerstvo dokončený chodník a upravenú celú plochu. Kultúrny dom patrí medzi zaujímavé miesta našej obce najmä preto, že je súčasťou jej príbehu. Postavili ho naši občania počas brigád a postupne ho počas desaťročí opravovali a vylepšovali – pribudli toalety, kuchynka, vymenili sa okná, budova sa zateplila. Ako sa menil čas a potreby ľudí, menil sa aj kultúrny dom. To najpodstatnejšie však nie je viditeľné. Desaťročia sa v ňom stretávali občania, konali sa hodové zábavy, nacvičovalo sa divadlo, hral sa pingpong, šach či počítačové hry, organizovali sa výstavy holubov, stretávali sa rodáci, seniori i rôzne spolky. Vystupovali tam deti z materskej školy aj zo základnej školy, kým ešte v obci fungovala. Víťali sa tam novorodenci, konali sa rôzne podujatia a stretnutia. A kultúrny dom žije ďalej. Aj v poslednom období sa zmenil k lepšiemu – úpravami pódia, podlahy, novou kuchynkou, novými pingpongovými stolmi či závesmi. Stále sa v ňom stretávame a stále sa tam konajú obecné podujatia aj hodová zábava. **Aj kultúrny dom je dôležitým miestom našej dediny.**

A napokon prišlo posledné miesto – **samotné vyobrazenie legendy o svätom Jurajovi**. Dve sochy z kovových roxorov, ktoré vyplňa zeleň, kríky, ťahavé rastliny a kvety. Svätý Juraj porazil draka – symbol zla – a hlavu draka odovzdáva do rúk panne, dievčine z Bieroviec. Zaujímavé je, že **návštevy sa pri sochách zastavia, fotografujú si ich a obdivujú ich. A my, domáci, okolo nich často len tak prejdeme.**

Aj preto sme chceli, aby nás Hľadanie pokladu prinútilo na chvíľu sa zastaviť. A pozrieť sa. Na miesta, ktoré poznáme. Na miesta, okolo ktorých chodíme. Na miesta, ktoré sa zmenili. A možno aj na tie, ktoré sme si doteraz poriadne nevšimli.

A potom prišla odmena. Výhercovia boli vyžrebovaní a ceny odovzdané. Napríklad **JBL slúchadlá či JBL reproduktor**, nechýbali školské potreby, potreby na cvičenie, ale ani sladký med od miestneho včelára.

A najdôležitejšie? **Deti mali radosť**. A my máme radosť z toho, že sa zapojili, vydržali celé leto, premýšľali, hľadali, chodili a objavovali. Ďakujeme všetkým malým aj veľkým pátračom, ktorí sa do nášho prvého ročníka zapojili. Ďakujeme aj všetkým, ktorí pomohli s ukrytím indícií, podporili pátračov alebo sa jednoducho tešili spolu s nimi. Bol to **prvý ročník Hľadania pokladu**. A podľa vášho záujmu a ohlasov možno nebude posledný. Ak sa stretneme pri druhom ročníku, sľubujeme, že bude **ešte zaujímavejší**.

Ďakujeme, že ste pátrali s nami. ♥